

ใช้ประกอบการเรียน และทบทวนสำหรับการสอบ
จะทำให้มีผลการเรียนที่ดี และทำคะแนนสอบได้อย่างยอดเยี่ยม

Short Note

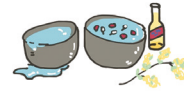
ภาษาไทย ม.ปลาย

พิชิตข้อสอบมั่นใจ 100%

ภายใน 3 วัน **ฉบับ อัปเดต**

- สามารถดึงความจำจากการอ่านและทบทวนออกมาใช้ในการเรียน และการสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- พัฒนาการเรียนรู้ได้เร็วขึ้นจากสรุปสาระสำคัญในวิชาภาษาไทยที่ครบถ้วน ได้มาตรฐาน และตรงประเด็น

สารบัญ

Part 2 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ----> 91

Part 1 หลักภาษา -----> 8

ม.4

1. ความรู้และข้อน่าสังเกตเกี่ยวกับภาษา 9
2. เสียง 14
3. พยัญชนะ 18
4. คำ 23

ม.5

5. ความเกี่ยวข้องระหว่างวัฒนธรรมกับภาษา 37
6. เรียงร้อยข้อด้วยคำ 45
7. การเพิ่มคำ 58

ม.6

8. พันธกิจของภาษา 63
9. การเปลี่ยนแปลงของภาษา 67
10. คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ 76
11. ระดับภาษา 79
12. ราชาศัพท์ 85

ม.4

13. การสื่อสารของมนุษย์ 92
14. รับสารด้วยการฟัง 97
15. รับสารด้วยการอ่าน 102
16. อ่านเพื่อพัฒนาตน 105
17. ส่งสารด้วยการพูด 108
18. ส่งสารด้วยการอ่าน 113
19. ส่งสารด้วยการเขียน 118
20. การสื่อสารเพื่อกิจธุระ 125
21. ผังมโนภาพ 129
22. ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต 133
23. เรียงความเกี่ยวกับโลกส่วนตัว 136
24. ฝึกแต่งบทร้อยกรอง 137
25. การเขียนโครงงานเพื่อการเรียนรู้ 141

ม.5

26. ความคิดกับภาษา 143
27. มารยาทและคุณธรรมในการสื่อสาร 148
28. การถาม การตอบ 153
29. การฟังและการอ่านให้เกิดวิจรรณญาณ 156
30. การพูดต่อประชุมชน 161
31. วิธีสื่อสารในการประชุม 164
32. การเขียนเชิงวิชาการ 170
33. การเขียนเชิงกิจธุระ 176
34. เรียงความเกี่ยวกับโลกสาธารณะ 178
35. การค้นคว้าหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต 180
36. เรียงร้อยลักษณะคำประพันธ์ประเภทร้อย 183
37. เรียงร้อยลักษณะคำประพันธ์ประเภทกาพย์ 188

ม.6

38. ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับความคิด	191
39. เหตุผลกับภาษา	193
40. ใ้ภาษาแสดงทรรศนะ	195
41. ใ้ภาษาโต้แย้ง	198
42. ใ้ภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ	200
43. ใ้ภาษาอธิบาย บรรยาย และพรรณนา	202
44. ใ้ภาษาให้ดวงาม	204
45. การเขียนที่บรรลุวัตถุประสงค์	205
46. เรียงความเกี่ยวกับโลกจินตนาการ	207
และโลกอุดมคติ	
47. การสื่อสารในเครือข่ายสังคม	208
อินเทอร์เน็ต	
48. แต่งฉันท์ชนิดต่าง ๆ	209

Part 3 วรรณคดี----->217

ม.4

49. นมัสการมาตาปิตุคุณ	218
และนมัสการอาจารย์คุณ	
50. อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง	221
51. นิทานเวตาล เรื่องที่ 10	223
52. นิราศนรินทร์คำโคลง	226
53. หัวใจชายหนุ่ม	228
54. ทุกข์ของชาวนาในบทกวี	230
55. มงคลสูตรคำฉันท์	232
56. มหาชาติหรือมหาเวสสันดรชาดก	234

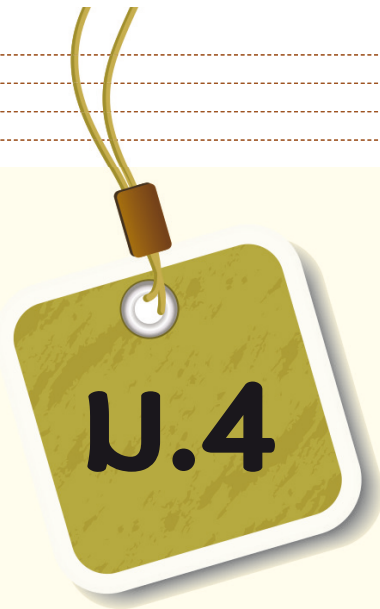
ม.5

57. มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี	240
58. ลิลิตตะเลงพ่าย	242
59. บทละครพูดคำฉันท์ เรื่องมัทนะพาธา	246
60. คัมภีร์นันทศาสตร์	249
แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์	
61. ไคลนติดล้อ ตอน ความนิยมเป็นเสมียน	251

ม.6

62. เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน	254
ตอน ขุนช้างถวายฎีกา	
63. สามก๊ก ตอน กวนอูไปรับราชการ	256
กับโจโฉ	
64. กาพย์เห่เรือ	258
65. สามัคคีเภทคำฉันท์	260
66. ไตรภูมิพระร่วง ตอน มนุสสภูมิ	262
67. ขัตติยพันธกรณี	265

[1. ความรู้และข้อนำสังเกตเกี่ยวกับภาษา]

1.1 ภาษาประกอบด้วยหน่วยในภาษา

หน่วยในภาษาที่เล็กที่สุด คือ หน่วยเสียง

1.1.1 เสียงกับหน่วยเสียง

เสียง เป็นสิ่งที่เรารับรู้ด้วยการฟัง เช่น เสียงแมวร้อง เสียงสุนัขเห่า เสียงฟ้าร้อง

หน่วยเสียง เป็นหน่วยของระบบเสียงในแต่ละภาษา เสียงในระบบภาษาไทย มีเพียงจำนวนหนึ่ง มีความสำคัญและมีความหมายแตกต่างกันไป

ตัวอย่างเช่น

หน่วยเสียงพยัญชนะ เช่น ก ฦ ฦ

หน่วยเสียงสระ เช่น อ อ ออ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ เช่น วรรณยุกต์เอก วรรณยุกต์โท วรรณยุกต์ตรี วรรณยุกต์จัตวา

1.1.2 การประกอบหน่วยเสียงเป็นพยางค์และเป็นคำ

หน่วยเสียงมี 3 หน่วย ได้แก่

- หน่วยเสียงพยัญชนะ (21 หน่วยเสียง)
- หน่วยเสียงสระ (21 หน่วยเสียง)
- หน่วยเสียงวรรณยุกต์ (5 หน่วยเสียง)

ข้อจำกัดในการประกอบหน่วยเสียง
เป็นพยางค์และเป็นคำ คือ

- ถ้าพยัญชนะต้นออกเสียงควบกล้ำกัน พยัญชนะเสียงที่ 1 และเสียงที่ 2 จะเรียงต่อกันได้เพียง 11 แบบ คือ กร กล กว คร คล คว ตร ปร ปล พร และ พล

พยัญชนะต้น	ชนิดของคำ	เสียงวรรณยุกต์					จำนวนเสียง ที่ผันได้
		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
อักษรกลาง	คำเป็น	กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า	5
	คำตาย	—	จาบ	จ่าบ	จ๊าบ	จ๋าบ	4
อักษรสูง	คำเป็น	—	ข่า	ข้า	—	ข๋า	3
	คำตาย	—	ขาด	ข้าด	—	—	2
อักษรต่ำ	คำเป็น	นา	—	น้า	น๊า	—	3
	คำตาย	—	—	คะ	คะ	—	2
	เสียงสั้น คำตาย	—	—	เจ็ด	เจ็ด	—	2

1.1.3 การประกอบคำเป็นคำที่ซับซ้อนขึ้นและเป็นประโยค

เราอาจจะนำคำมาประกอบกันเป็นคำที่ซับซ้อนขึ้น เช่น
ประกอบเป็นคำประสม เช่น ลูกเสือ ขาวลบ อมยิ้ม
ประกอบเป็นคำซ้อน เช่น กักขัง บ้านเรือน ลูกหลาน
ประกอบเป็นคำซ้ำ เช่น พี่ ๆ นุ่ม ๆ นุ่ม ๆ

นอกจากนี้การเรียงคำสลับกันจะทำให้ได้ประโยคที่มีความหมายแตกต่างกัน เช่น

ใครใช้ให้ไป

ใครให้ไปใช้

ให้ใครไปใช้

1.1.4 การประกอบประโยคเป็นประโยคที่ยาวขึ้น

สามารถทำประโยคให้เป็นประโยคที่ยาวขึ้น ดังนี้

- วิธีขยายส่วนต่าง ๆ ของประโยค เช่น
มะลิอยู่ในร้านขายเสื้อผ้า
มะลิอยู่ในร้านขายเสื้อผ้าในตลาดที่จังหวัดเชียงใหม่
มะลิอยู่ในร้านขายเสื้อผ้าในตลาดที่จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเธอเคยไปซื้อเมื่อปีที่ผ่านมา

- วิธีรวมประโยค เช่น
แม่ของสมจิตรไปเที่ยวทะเล
สมปองบอกนิรชาว่าแม่ของสมจิตรไปเที่ยวทะเล
นาริรู้ว่าสมปองบอกนิรชาว่าแม่ของสมจิตรไปเที่ยวทะเล

- วิธีซ้อนประโยค เช่น
แก้วตาแต่งตัว
แก้วตาแต่งตัวแล้วก็ล้างมือ
แก้วตาแต่งตัวแล้วก็ล้างมือแล้วจึงรับประทานอาหารเช้า

- การรวมประโยคอาจจะใช้คำสันธานเชื่อม เช่น
เขาตั้งใจอ่านหนังสือเพื่อสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย
ฉันอยากได้เสื้อผ้าที่มีราคาถูกและเหมาะสมกับวัยของตนเอง
ครูตักเตือนนักเรียนว่าต้องตั้งใจทำงานให้มากขึ้น

3.3 การอ่านออกเสียงคำไทยที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต

3.3.1 สระ

การออกเสียงสระ ออกเสียงตามรูปสระ
ที่กำกับ ถ้าไม่มีรูปสระจะออกเสียง
เป็นเสียงสระอะ เมื่อไทยรับมาใช้
มักออกเสียงพยัญชนะตัวท้ายเป็นตัวสะกด
และออกเสียงสระโอะ
เมื่อไม่มีรูปสระกำกับ
เช่น

คำ	ออกเสียงในภาษาบาลี สันสกฤต	ออกเสียงในภาษาไทย
กมล	กะ-มะ-ละ	กะ-มน
ชนก	ชะ-นะ-กะ	ชะ-นก
ผล	พะ-ละ	ผล
ธรรม	ท่า-มะ	ท่า
ปรากฏ	ปรา-กะ-ตะ	ปรา-กต
วรุณ	วะ-รุ-นะ	วะ-รุน
วิกาล	วิ-กา-ละ	วิ-กาน
วิจิต	วิ-จี-ตะ	วิ-จิต

ยกเว้น

ขนิษฐา	ออกเสียง	ขะ-นิด-ดา
อ้นนิษฐาน	ออกเสียง	อ้น-นิด-ดาน
เศรษฐิ	ออกเสียง	เสด-ถิ
อริษฐาน	ออกเสียง	อะ-ทิด-ดาน

ข้อสังเกต

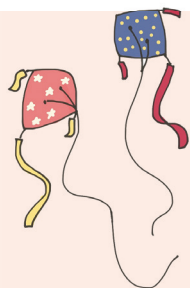
1. คำที่ตัวสะกดตัวตามเป็นเศษวรรค คือ ข ร ล ว ศ ษ ส พ ไม่ออกเสียง อะ ตามหลังตัวสะกด เช่น

วิรุฬหก	ออกเสียง	วิ-รุล-หก
อาสาฬหบูชา	ออกเสียง	อา-สาณ-หะ-บู-ชา

2. คำบาลี-สันสกฤต ที่มีพยัญชนะตัวตามเป็นพยัญชนะนาสิก คือ ง ญ น ณ ม ออกเสียง อะ ตามหลังตัวสะกดทั้งมาตรา เช่น

ลัคนา	ออกเสียง	ลัก-คะ-นา
อัคนี	ออกเสียง	อัก-คะ-นี
รัตนะ	ออกเสียง	รัต-ตะ-นะ
อาตมา	ออกเสียง	อาด-ตะ-มา
ปัทมา	ออกเสียง	ปัด-ทะ-มา
อาชญา	ออกเสียง	อาด-ชะ-ยา
ปรัชญา	ออกเสียง	ปรัต-ชะ-ยา

7. การเพิ่มคำ

คำ อาจเปรียบได้กับสิ่งมีชีวิต คือ มีเกิด ดำรงอยู่ แล้วก็ตายไป คำจำนวนไม่น้อยที่เคยใช้มาตั้งแต่โบราณ ปัจจุบันได้สูญไปจากภาษาและมีคำใหม่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นคำที่คิดขึ้นมาใหม่หรือเปลี่ยนแปลงจากคำที่มีอยู่เดิม และบางคำรับจากภาษาอื่น ข้อสันนิษฐานอย่างหนึ่งเกี่ยวกับที่มาของคำบางคำในภาษาไทย คือ การเลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงสัตว์ร้อง, เสียงลม, เสียงฝน, เสียงกระทบกันของวัตถุ และเสียงที่เกิดจากการทำงานของคนหรือเครื่องจักร

นอกจากนี้ยังมีคำจำนวนมากในภาษาที่ไม่ได้เป็นคำคิดขึ้นใหม่ แต่เป็นคำที่เพิ่มโดยซ้ำเสียงคำที่มีอยู่แล้ว โดยนำคำที่มีอยู่มาซ้อนหรือเข้าคู่กันหรือประสมกับคำที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งรับคำจากภาษาอื่นมาใช้จนกลายเป็นคำในภาษาของเรา

7.1 คำซ้ำ

ข้อสังเกต

คำซ้ำเป็นคำที่เพิ่มขึ้นโดยออกเสียงซ้ำคำเดิมให้ต่อเนื่องกัน เมื่อเขียนจะใช้เครื่องหมาย “ๆ” เติมหลังคำเดิม เช่น เด็ก ๆ ในโรงเรียนของเราเก่ง

1) ความหมายของคำซ้ำอาจเปลี่ยนไปจากความหมายของคำเดิม

เมื่อซ้ำคำนามจะมีความหมายเท่ากับเพิ่มจำนวนของคำนามนั้น คำนามที่ซ้ำจึงมีความหมายชัดเจนว่าเป็นพหูพจน์ เช่น พี่ ๆ เล่นกับน้อง

เมื่อคำซ้ำแสดงหน่วยหลักของจำนวนที่อยู่หลังคำว่า “เป็น” จะมีความหมายเท่ากับเพิ่มจำนวนหน่วยหลักให้มากขึ้น เช่น เขาเสียเงินเป็นแสน ๆ เพื่อแลกกับการศึกษา

เมื่อซ้ำคำกริยา มีความหมายว่า ทำหลายครั้งต่อเนื่องกัน เช่น พุด ๆ แล้วก็นั่ง หรือมีความหมายอ่อนลง เช่น นิ่ง ๆ ชอบ ๆ เขาเหมือนกัน

เมื่อซ้ำคำวิเศษณ์ จะมีความหมายว่าทำซ้ำ ๆ ต่อเนื่องกัน เช่น เธอร้องกรี๊ด ๆ อยู่ในบ้าน

เมื่อซ้ำคำวิเศษณ์ที่ขยายคำนามหรือขยายคำกริยา อาจมีความหมายไม่เจาะจงเท่ากับคำวิเศษณ์ที่ไม่ได้ซ้ำ เช่น เธอนอนบนที่นอนนุ่ม ๆ

คำซ้ำบางคำอาจมีความหมายต่างกับคำที่ไม่ได้ซ้ำอยู่มาก เช่น อยู่ ๆ เขาก็ลุกออกไป

2) คำบางคำต้องออกเสียงซ้ำเสมอ เช่น พุดพุด ๆ ฝนตกปรอย ๆ

3) เฉพาะในภาษาพูดที่ไม่เป็นทางการ อาจออกเสียงเน้นหนักที่คำหน้าของคำซ้ำ และเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของคำหน้านั้นให้สูงขึ้นกว่าเสียงวรรณยุกต์ของคำหลัง คำซ้ำเช่นนี้เน้นความหมายให้หนักแน่นกว่าเดิม เช่น คินนี่รู้สึกจ้วงจวง

4) ในสมัยก่อน เขียนคำซ้ำทั้งในบทร้อยแก้วและร้อยกรองจะใช้ไม้ยมก แต่ในปัจจุบันบทร้อยกรองไม่นิยมใช้ไม้ยมก

12. ราชาศัพท์

12.1 ความหมายและความสำคัญของราชาศัพท์

คำราชาศัพท์ คือ ถ้อยคำที่ใช้
แก่พระมหากษัตริย์และ
พระราชวงศ์ ตั้งแต่หม่อมเจ้าขึ้นไป
ต่อมาหมายถึงถ้อยคำที่ใช้แก่
พระภิกษุสงฆ์ ข้าราชการ
และถ้อยคำสุภาพที่ใช้แก่คนทั่วไปด้วย

ราชาศัพท์ หมายถึง ภาษาสุภาพที่ถูกแบบแผน สำหรับใช้ให้เหมาะกับ
บุคคลในระดับต่าง ๆ บุคคลที่ต้องใช้คำราชาศัพท์ ได้แก่

- 1) พระมหากษัตริย์
- 2) พระบรมวงศานุวงศ์
- 3) พระภิกษุ
- 4) ขุนนางข้าราชการ
- 5) สุภาพชน

12.2 ลำดับชั้นพระวงศ์

ชั้น 1

— พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ชั้น 2

— สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี
 — พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
 — สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
 — สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร มหาวชิราลงกรณวรราชภักดี สิริกิจการิณีพิรยพัฒน์ รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี

ชั้น 3

— สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี
 — สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี
 — สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา
 — สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าทีปังกรรัศมีโชติ มหาวชิโรตตมางกูร สิริวิบูลยราชกุมาร

ชั้น 4

— พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ
 — พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าสิริภาจุฑาภรณ์
 — พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ

ชั้น 5 หม่อมเจ้า

ชั้น 6 หม่อมราชวงศ์

ชั้น 7 หม่อมหลวง

12.3 ที่มาของราชาศัพท์

- 1) การรับมาจากภาษาอื่น ได้แก่ ภาษาเขมร บาลี สันสกฤต เช่น
บรรทม เสด็จ สวรรคต
- 2) การสร้างคำขึ้นใหม่ โดยการประสมคำ เช่น พระพิภตร, อุงพระบาท,
ห้องเครื่อง
 - ราชาศัพท์ที่แต่งขึ้นจากคำไทยเดิม เช่น สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ,
พระราชนิเวศน์, ทรงถาม
 - ราชาศัพท์ที่แต่งขึ้นจากคำที่มาจากภาษาอื่น เช่น พระอัฐิ,
พระกมลทอล, พระหัตถ์

12.4 ข้อสังเกตอื่น ๆ เกี่ยวกับการใช้คำราชาศัพท์

- 1) การใช้คำว่า “ทรง”
 - ใช้ “ทรง” นำหน้าคำนามสามัญและคำกริยาสามัญ เช่น
ทรงม้า (ขี่ม้า) ทรงศีล (รับศีล) ทรงบาตร (ตักบาตร)
 - ใช้ “ทรง” นำหน้าคำนามราชาศัพท์ สังเกตจากคำว่า “พระ”
นำหน้ากริยาราชศัพท์ เช่น ทรงพระประจักษ์
(ยกเว้น ทรงพระราชทาน)
 - ห้ามใช้ “ทรง” นำหน้าคำที่เป็นราชาศัพท์อยู่แล้ว เช่น ตรัส
โปรด เสด็จ ทอดพระเนตร พระราชทาน เสวย ประทับ บรรทม
มีพระราชดำริ เป็นพระประมุข กริ้ว สิ้นพระชนม์
(ยกเว้น ทรงผนวช)

2) การใช้คำว่า “เสด็จ”

- ใช้หน้าหน้าคำกริยา เช่น เสด็จไป เสด็จขึ้น เสด็จลง เสด็จเข้า เสด็จออก เสด็จกลับ เสด็จนิวัติ เสด็จประพาส เสด็จสวรรคต
- ใช้หน้าหน้าคำนามราชาศัพท์ เช่น เสด็จพระราชสมภพ เสด็จพระราชดำเนิน (ต้องมีคำกริยาประกอบ)

3) การใช้คำว่า “พระบรม, พระราช, พระ”

- คำว่า “พระบรม” ใช้เฉพาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเท่านั้น เช่น พระบรมรูป พระบรมฉายาลักษณ์ พระบรมราชโองการ พระบรมราชวโรกาส พระบรมราชานุญาติ
- คำว่า “พระราช” ใช้เฉพาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินี และอุปราช เช่น พระราชดำรัส พระราชหัตถเลขา พระราชินิพนธ์
- คำว่า “พระ” ใช้หน้าหน้าคำที่เป็นอวัยวะ เครื่องใช้ ใ้กับ องค์พระมหากษัตริย์ลงมาถึงพระองค์เจ้า ถ้าเป็นหม่อมเจ้า ไม่ต้องใช้ “พระ” นำหน้า เช่น พระเนตร พระมอลา

4) คำกราบบังคมทูล

คำกราบบังคมทูลธรรมดาไม่ต้องมีคำขึ้นต้นและลงท้าย เช่น ถ้ามีพระราชดำรัสถามว่า “เธอสนใจวิชาอะไร” นักเรียนจะกราบบังคมทูลได้ดังนี้ “ข้าพระพุทธเจ้าสนใจวิชา—ประวัติศาสตร์ พระพุทธเจ้าข้า”

23.2 การตั้งชื่อเรื่อง

เราอาจคิดตั้งชื่อเรื่องไว้ก่อน หรือคิดขึ้นระหว่างที่เขียน หรือคิดหลังจากที่เขียนจบแล้วก็ได้ ไม่ว่าจะคิดตอนใดก็ตาม ชื่อเรื่องควรกระชับน่าสนใจและสื่อความหมายตรงกับเรื่องที่เขียน การเขียนชื่อหลักและรองอาจมีเครื่องหมาย : หรือ ... คั่นไว้ หรือเขียนชื่อหลักไว้บรรทัดบน และชื่อรองไว้ข้างล่างให้ตรงกัน ถ้าพิมพ์มักนิยมใช้ตัวอักษรให้ต่างออกไปเพื่อให้สังเกตเห็นได้

24. ฝึกแต่งบทร้อยกรอง

24.1 โคลงสี่สุภาพ

เป็นบทร้อยกรองที่เก่าแก่ที่สุดของไทย ถิ่นกำเนิดคือดินแดนที่เป็นภาคเหนือของประเทศไทยในปัจจุบัน ตัวอย่าง บทพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 6 โคลงสยามานุสสติ ต่อไปนี้

หากสยามยังอยู่ชั้ว	ยืนยง
เราก้เหมือนอยู่คง	ชีพด้วย
หากสยามพินาศลง	ไทยอยู่ ได้ฤ
เราก้เหมือนมอดม้วย	หมดสิ้นสกุลไทย

โคลงโลกนิติ (มีลักษณะคำประพันธ์คือเป็นโคลงสี่สุภาพ) เช่น

รักกันอยู่ขอบฟ้า	เขาเขียว
เสมออยู่หอแห่งเดียว	ร่วมห้อง
ชังกันบ่แฉ่เหลือว	ตาต่อ กันนา
เหมือนขอบฟ้ามาป้อง	ป่าไม้มาบัง

24.2 ข้อบังคับสำหรับโคลงสี่สุภาพตามระเบียบฉันท์ลักษณะ

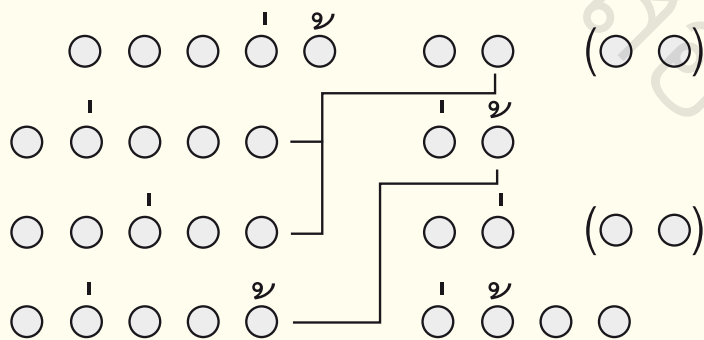

จากมามาอีวลา	ลาบาร
บางยี่เรือราพลา	พีพร้อง
เรือแพงช่วยพานา	เมียงมาน มานา
บางปรับคำคล้อง	กล่าวน้ำตาคลอ

[จาก นิราศนรินทร์ ของ นายนรินทร์วิเบศร์ (อิน)]

จากโคลงต้นแบบ เราอาจเขียนผังแสดงข้อบังคับได้ ดังนี้

25. การเขียนโครงการเพื่อการเรียนรู้

25.1 กิจกรรมโครงการ

กิจกรรมโครงการแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 การออกแบบและเขียนเค้าโครงของโครงการ เป็นระยะที่สำคัญมาก มีผลต่อความราบรื่นและความสำเร็จของโครงการ

ระยะที่ 2 การลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนในการทำโครงการ

ระยะที่ 3 การรายงานผลการปฏิบัติ ผู้ทำโครงการรวบรวมผลการปฏิบัติตามที่ได้กำหนดไว้ รวบรวมข้อค้นพบ จัดทำผลงาน

25.2 แนวทางการออกแบบและเขียนเค้าโครงของโครงการ

1. ชื่อโครงการ ควรระดมความคิดว่าจะทำโครงการเกี่ยวกับเรื่องใด มีความสนใจใคร่รู้เกี่ยวกับอะไร มีความคิดอะไรที่เป็นพื้นฐานอยู่บ้าง สิ่งที่จะทำนั้นมีแง่มุมอะไรที่น่าสนใจเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้ชื่อโครงการที่เหมาะสม

2. ผู้รับผิดชอบโครงการ โดยทั่วไปประกอบด้วยครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษา และนักเรียนผู้ทำโครงการ ถ้ามีหัวหน้านักเรียนผู้ทำโครงการควรระบุไว้เป็นชื่อแรก

3. ที่มาของโครงการ ควรเขียนให้เข้าใจชัดเจนว่าโครงการนี้มีเหตุผลอะไร มีเหตุจูงใจอะไร หากได้รับความสนับสนุนจากแหล่งใดก็บอกไว้ด้วย

4. จุดประสงค์ของโครงการ ควรเขียนให้รัดกุมว่าต้องการให้บรรลุผลอะไรบ้าง เขียนเป็นข้อ ๆ จะทำให้เข้าใจง่าย และชัดเจน

5. ขอบเขตของเนื้อหาและระยะเวลาการทำโครงการ จะต้องวางขอบเขตไว้ เป็นกรอบกำกับว่าจะให้ครอบคลุมเนื้อหากว้างเพียงใด

6. หลักวิชาที่จะนำมาใช้ในการทำโครงการ ผู้ทำต้องนำความรู้ทางหลักวิชา มาใช้เพื่อให้โครงการน่าเชื่อถือ และให้ขั้นตอนการทำงานดำเนินไปอย่างมีหลักเกณฑ์ ตรงไปสู่จุดประสงค์ตามที่ตั้งไว้

7. วิธีปฏิบัติในการทำโครงการ ควรเขียนขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ชัดเจน เป็นขั้น ๆ แต่ละขั้นใช้เวลาเท่าใด ควรทำตารางการปฏิบัติงานแสดงด้วยหรือ ใช้ตารางสำเร็จรูปก็ได้

8. ผลที่คาดหวัง เขียนให้พอเป็นที่เข้าใจว่า เมื่อโครงการสำเร็จแล้ว คาดหวังว่า จะได้รับผลประโยชน์อะไร โดยเขียนให้เฉพาะเจาะจง

30. การพูดต่อประชุมชน

การพูดต่อประชุมชน คือ การพูดในที่สาธารณะ มีผู้ฟังเป็นจำนวนมาก ผู้พูดต้องสนใจปฏิกริยาตอบสนองของผู้ฟัง ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้พูดได้แสดงความสามารถเฉพาะตัว การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ไม่จำเป็นต้องอาศัยพรสวรรค์เสมอไป แต่สามารถพูดได้เพราะการศึกษา และการฝึกฝน การฝึกพูดต่อประชุมชนจึงเป็นวิธีที่หนึ่งในการปรับปรุงบุคลิกภาพ เพื่อการเป็นนักพูดที่ดี

30.1 ประเภทของการพูดต่อประชุมชน

แบ่งตามวิธีการนำเสนอ

- 1) การพูดโดยจับพจน์
- 2) การพูดโดยอาศัยต้นร่าง
- 3) การพูดโดยท่องจำมา
- 4) การพูดโดยวิธีการอ่านจากร่าง

แบ่งตามความมุ่งหมาย

- 1) การพูดเพื่อให้ความรู้หรือข้อเท็จจริง
- 2) การพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
- 3) การพูดเพื่อจรรโลงใจ
- 4) การพูดเพื่อค้นหาคำตอบ

แบ่งตามเนื้อหาที่พูด

- 1) การพูดเกี่ยวกับนโยบาย
- 2) การพูดเกี่ยวกับข้อเท็จจริง
- 3) การพูดเกี่ยวกับคุณค่าและคุณงามความดี

แบ่งตามโอกาส

- 1) การพูดอย่างเป็นทางการ
- 2) การพูดอย่างกึ่งทางการ
- 3) การพูดอย่างไม่เป็นทางการ

แบ่งตามรูปแบบ

- 1) การบรรยาย
- 2) การอภิปราย
- 3) การโต้วาทิ
- 4) การสนทนาในที่ประชุม
- 5) การซักถามในที่ประชุม

30.2 การเตรียมตัวพูดต่อประชุมชน

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนว่าจะพูดอะไร เพื่ออะไร มีขอบข่ายกว้างขวางมากน้อยเพียงใด

- 2) วิเคราะห์ผู้ฟัง พิจารณาจำนวนผู้ฟัง เพศ วัย การศึกษา สถานภาพทางสังคม อาชีพ ความสนใจ ความมุ่งหวัง และทัศนคติที่กลุ่มผู้ฟังมีต่อเรื่องที่พูดและตัวผู้พูด เพื่อนำข้อมูลมาเตรียมพูด เตรียมวิธีการใช้ภาษาให้เหมาะกับผู้ฟัง

3. กำหนดขอบเขตของเรื่อง โดยคำนึงถึงเนื้อเรื่องและเวลาที่จะพูด กำหนดประเด็นสำคัญให้ชัดเจน

4. รวบรวมเนื้อหา ต้องจัดเนื้อหาที่ผู้ฟังได้รับประโยชน์มากที่สุด

5. เรียบเรียงเนื้อเรื่อง ผู้พูดจัดทำเค้าโครงเรื่องให้ชัดเจน เป็นไปตามลำดับ เตรียมการใช้ภาษาให้เหมาะสม กระชับรัดกุม เข้าใจง่าย ตรงประเด็น และเหมาะสมกับเวลา

6. ซ้อมพูด เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจ

30.3 การพูดให้สัมฤทธิ์ผล

1) ผู้พูดเป็นผู้มีคุณธรรม พูดจากความรู้ ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงที่มีอยู่ ด้วยความเที่ยงธรรม และมีสติ พูดด้วยวิจารณญาณ

2) ผู้พูดจะต้องรู้ดีและรู้จริงในเรื่องที่พูด

3) ผู้พูดจำเป็นต้องใช้เหตุผลต่าง ๆ มาสนับสนุนการพูดของตน

4) ผู้พูดควรรู้จักธรรมชาติของมนุษย์ คำนึงถึงวัย และพื้นฐานความรู้

5) ผู้พูดต้องรวบรวมความคิดให้เป็นระบบ

30.4 วิเคราะห์และประเมินค่าพฤติกรรมกรพูดต่อประชุมชน

การวิเคราะห์พฤติกรรม
การพูดต่อประชุมชน
ควรวิเคราะห์
ทั้งในด้านผู้พูด สาร
และผู้ฟัง

ผู้พูด

สาร

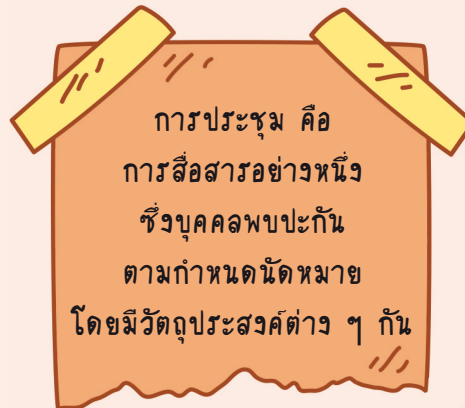
1) จุดมุ่งหมาย	1) เนื้อหา
2) การเตรียมตัว	2) ปริมาณ
3) วิธีการนำเสนอ	3) การจัดลำดับ
4) คุณธรรม	
5) การใช้ภาษา	

ผู้ฟัง

พิจารณาว่าผู้ฟังมีความสนใจและตอบสนองหรือไม่

31. วิธีสื่อสารในการประชุม

31.1 ศัพท์เฉพาะในการประชุม

31.1.1 การประชุมเฉพาะกลุ่ม เป็นการประชุมเฉพาะผู้มีส่วน
และหน้าที่เข้าประชุมเท่านั้น อาจมีผู้ได้รับเชิญพิเศษด้วย

- 1) การประชุมลับ สิ่งที่จะนำไปเผยแพร่ได้ก็เฉพาะแค่มติหรือข้อปฏิบัติ
ทั้งนี้ต้องเปิดเผยเมื่อถึงกำหนดเวลาเท่านั้น
- 2) การประชุมสามัญ เป็นการประชุมตามข้อบังคับซึ่งกำหนดไว้ว่า
จะต้องกระทำตามระยะเวลาที่กำหนด
- 3) การประชุมวิสามัญ เป็นการประชุมตามข้อบังคับที่เปิดโอกาส
ให้กระทำตามความจำเป็น
- 4) การประชุมปรึกษา เป็นการประชุมของกลุ่มบุคคลที่มีภารกิจ
โดยภารกิจเป็นการค้นหาความจริง วางนโยบาย เสนอแนะ
แนวทางปฏิบัติ ซึ่งการประชุมจะเสร็จสิ้นก็ต่อเมื่อได้ผลสรุปออกมา

หนังสือเล่มนี้ช่วยเตรียมตัว เตรียมพร้อม สร้างความคุ้นเคยกับเนื้อหาที่ต้องเรียน โดยจับใจความสำคัญ เอาไว้อย่างครอบคลุมทุกเนื้อหา ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้ได้ง่ายขึ้น สามารถเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ในส่วนอื่น ๆ ของแต่ละระดับชั้นที่เกี่ยวข้องกัน พร้อมอัปเดตให้ทันสมัยตามหลักสูตรปัจจุบันอย่างครบถ้วน

Part 1 หลักภาษา ม.4 ความรู้และข้อน่าสังเกตเกี่ยวกับภาษา, เสียง, พยางค์, คำ **ม.5** ความเกี่ยวข้องระหว่างวัฒนธรรมกับภาษา, เรียงร้อยถ้อยคำ, การเพิ่มคำ **ม.6** พันธกิจของภาษา, การเปลี่ยนแปลงของภาษา, คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ, ระดับภาษา, ราชาศัพท์

Part 2 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ม.4 การสื่อสารของมนุษย์, รับสารด้วยการฟัง, รับสารด้วยการอ่าน, อ่านเพื่อพัฒนาตน, ส่งสารด้วยการพูด, ส่งสารด้วยการอ่าน, ส่งสารด้วยการเขียน, การสื่อสารเพื่อกิจธุระ, พังมโนภาพ, ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต, เรียงความเกี่ยวกับโลกส่วนตัว, ฝึกแต่งบทร้อยกรอง, การเขียนโครงงานเพื่อการเรียนรู้ **ม.5** ความคิดกับภาษา, มารยาทและคุณธรรมในการสื่อสาร, การถาม การตอบ, การฟังและการอ่านให้เกิดวิจารณ์ญาณ, การพูดต่อประชุมชน, วิธีสื่อสารในการประชุม, การเขียนเชิงวิชาการ, การเขียนเชิงกิจธุระ, เรียงความเกี่ยวกับโลกสาธารณะ, การค้นคว้าหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต, เรียนรู้ลักษณะคำประพันธ์ประเภทร้อย, เรียนรู้ลักษณะคำประพันธ์ประเภทกาพย์ **ม.6** ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับความคิด, เหตุผลกับภาษา, ใช้ภาษาแสดงทรรศนะ, ใช้ภาษาโต้แย้ง, ใช้ภาษาเพื่อนำโน้มน้าวใจ, ใช้ภาษาอธิบาย บรรยาย และพรรณนา, ใช้ภาษาให้ลงนาม, การเขียนที่บรรลุวัตถุประสงค์, เรียงความเกี่ยวกับโลกจินตนาการ และโลกอุดมคติ, การสื่อสารในเครือข่ายสังคมออนไลน์, แต่งฉันทันต์ชนิดต่าง ๆ

Part 3 วรรณคดี ม.4 นมัสการมาตาปิตุคุณและนมัสการอาจารย์คุณ, อิเหนา ตอนศึกกะหมิงกฤษณ์, นิทานเวตาล เรื่องที่ 10, นิราศนรินทร์คำโคลง, หัวใจชายหนุ่ม, ทุกข์ของชาวนาในบทกวี, มงคลสูตรคำฉันท์, มหาชาติหรือมหาเวสสันดรชาดก **ม.5** มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี, ลิลิตตะเลงพ่าย, บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา, คัมภีร์จันทศาสตร์ แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์, โคลนติดล้อ ตอนความนิยมเป็นสมัย **ม.6** เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา, สามก๊ก ตอน กวนอูไปรับราชการกับโจโฉ, ภาพยนตร์เรื่อง, สามัคคีเอกคำฉันท์, ไตรภูมิพระร่วง ตอนมนุสสภูมิ, ขัตติยพันธกรณี

เรียกได้ว่าอ่านและทบทวน Short Note ในเล่มอย่างไร โอกาสที่จะพบกับข้อสอบจริงที่จะออกมาตรงกันใกล้เคียงกัน หรือออกอย่างที่เราอ่าน อย่างที่ทบทวนนั้น มีโอกาสเกิดขึ้นได้มาก จึงเชื่อมั่นได้ว่าสามารถเพิ่มโอกาสที่จะสอบผ่านในทุกสนามสอบได้อย่างแน่นอน

หนังสือแนะนำ

ซื้อสะดวก ส่งถึงบ้านบน Shopee และ Lazada หรือผ่านทางร้านหนังสือออนไลน์
www.thinkbeyondbook.com และ www.serazu.com

thinkbeyond books

หนังสือคู่มือเรียน

8 859099 308687

ราคา 285 บาท